

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115011022
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115011022.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného N. D. za pokračujúci prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a iné na verejnom zasadnutí dňa 4. mája 2016 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 86/2015 zo dňa 16. 2. 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného N. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2T 86/2015 zo dňa 16. 2. 2016 bol obž. N. D. uznaný za vinného z celkového počtu 10 skutkov krádeží, ktorých sa obžalovaný dopustil v období od 24. 1. 2015 do 25. 4. 2015 a to podľa skutkov podrobne rozvedených v rozsudku, kde vina obžalovaného bola uznaná v bodoch 1) až 4) a 6) a 10) za pokračujúci prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v bode 5) ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 7) ako prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Tr. zák.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 37 ods. h), m), § 38 ods. 2, 4 Tr. zák., § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 Tr. zák. k súhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 36 mesiacov. Súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Vzhľadom na uloženie súhrnného trestu prvostupňový súd podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. zrušil výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 3T 76/2014 z 3. 9. 2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4To 78/2015 zo dňa 19. 11. 2015, ako aj všetky rozhodnutia a opatrenia na tento výrok obsahovo naväzujúce. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. obžalovanému uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou. Napokon prvostupňový súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovaného povinnosťou nahradiť škodu poškodeným a to V. G. „LESONA“, Riečka vo výške 825,90 eur, COOP Jednota Krupina vo výške 93,25 eur, DILIGENTIA R.C., s.r.o. vo výške 49,72 eur, MANIA International s.r.o. vo výške 733, eur.

Prvostupňový súd v súvislosti so skutkom, ktorý sa kládol obvinenému za vinu kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., ktorého sa dopustil obžalovaný tým, že dňa 2. 3. 2015 o 18.30 h v predajni Moja Samoška na ulici Jesenského 13 v Banskej Bystrici vzal z regálu s kávou 5 ks Jacobs Kronung 250g v celkovej hodnote 17,964 eur, 4 ks kávy Gold inst. 250g v celkovej hodnote 13,5360 eur, 3 ks kávy Nescafé Clasic v celkovej hodnote 14,832 eur, 3 ks kávy Nescafé gold crema v celkovej hodnote 29,08 eur, čím pre spoločnosť DILIGENTIA R.C., s.r.o. so sídlom Ivánska cesta 12, 821 04 Bratislava, IČO 46008616 spôsobil škodu krádežou vo výške 73,66 eur, tohto oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný. V prípade tohto skutku poškodenú spoločnosť DILIGENTIA R.C., s.r.o. podľa § 288 ods. 3 Tr. por. so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na občianskosúdne konanie.

V odôvodnení rozsudku prvostupňový súd podľa jednotlivých bodov rozsudku v zmysle vykonaných dôkazov odôvodnil svoje rozhodnutie jednak z hľadiska uloženej viny podľa dôkazov, ktoré obžalovaného usvedčujú zo spáchania trestnej činnosti a záverom odôvodnenia rozviedol podrobne svoje úvahy v súvislosti s uložením trestu, ktorý obžalovanému prvostupňový súd uložil. V súvislosti s trestom prvostupňový súd podrobne rozvádza, že obžalovaný bol doposiaľ 6-krát súdom trestaný, z toho 5-krát za krádeže, kde v minulosti obžalovaný nevyužil dobrodenie súdu, keď ho podmiennečne prepustil z výkonu trestu odňatia slobody a tento naďalej páchal trestnú činnosť, takže podmiennečne prepustenie muselo byť premenené na trest nepodmiennečný. Rovnako tak prvostupňový súd konštatuje, že v prípade obžalovaného zistil prevahu priťažujúcich okolností nad okolnosťami poľahčujúcimi, kde u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť a naopak, ako priťažujúce okolnosti v prípade obžalovaného zohľadnil skutočnosti, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený a že pred súdom stojí za spáchanie viac trestných činov. Taktiež prvostupňový súd rozviedol i svoje úvahy vo vzťahu k uloženému súhrnnému trestu a to z dôvodu, že za skutky, ktoré boli predmetom obžaloby, sa týchto obžalovaný dopustil skôr, ako bol právoplatne odsúdený dňa 19. 11. 2015 za iné trestné činy. Z uvedených dôvodov preto prvostupňový súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, pri súčasnom zrušení predchádzajúceho rozsudku vo výroku o treste, ktorý v danom prípade predstavoval trest odňatia slobody v trvaní 11 mesiacov. S poukazom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v posledných 10 rokoch vo výkone trestu odňatia slobody obžalovaného zaradil pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a vzhľadom tiež na závery znaleckého dokazovania znalkyne I. F. Y., ktorá u obžalovaného konštatovala polymorfnú toxikomániu s preferenciou pervitínu, v súlade s návrhom tejto znalkyne potom obžalovanému uložil i ochrannú ústavnú protitoxikomanickú liečbu. Rovnako tak prvostupňový súd vzhľadom na skutočnosť, že všetci poškodení si svoje nároky na náhradu škody uplatnili riadne a včas, rozhodol i o riadne uplatnených nárokoch na náhradu škody. Vo vzťahu ku skutku zo dňa 2. 3. 2015 týkajúceho sa krádeže v predajni Moja Samoška, ktorý bol právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák., tak v tomto prípade obžalovaného spod obžaloby oslobodil s tým, že jeho spáchanie obžalovaným nebolo žiadnym dôkazom preukázané, nakoľko neexistuje žiadny svedok, ktorý by ho usvedčoval a ani kamerový záznam a preto súd z tohto skutku obžalovaného spod obžaloby oslobodil a to v zmysle ust. § 285 písm. b) Tr. por. Vzhľadom na tento záver potom i poškodenú spoločnosť odkázal v prípade tohto skutku na občianskosúdne konanie.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie samotný obžalovaný, kde v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie čo do výroku o treste, ktorý považuje za neprímeraný a taktiež do výroku o ochrannej liečbe ústavnou formou. Uvádza pritom, že rozsudok nie je primeraný vo výške, v ktorej bol uložený a taktiež i ochrannej liečbe, nakoľko ju sám dobrovoľne vykonával po jeho poslednom prepustení z výkonu trestu a domáha sa osobnej účasti na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí v prítomnosti ustanoveného obhajcu upresnil, že v danom prípade považuje uložený trest na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za neprímerane prísny a represívny, i napriek skutočnosti, že tento trest bol ukladaný ako súhrnný. Opätovne zdôraznil, že sa podrobil protitoxikomanickej liečbe a to od 22. 12. 2015 do 1. 2. 2016 a preto je toho názoru, že nie je potrebné ďalej ukladať obžalovanému i ústavné protitoxikomanické liečenie. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku vo výroku o treste a neuloženia ochranného opatrenia. Sám obžalovaný ešte doplnil, že ho dobehla minulosť, že už má premenenú aj podmienku a spolu s týmto trestom si bude musieť odpykať necelých 5 rokov, čo považuje za neprímerane prísne.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania obžalovaným preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne rozviedol jednotlivé skutočnosti, ktoré vzal za preukázané, rozviedol i dôkazy, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a to podľa jednotlivých skutkov a taktiež podrobne rozviedol i svoje úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Rovnako tak z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného a prečo nevyhovel návrhom na vykonanie dôkazov a akými

právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Rovnako tak v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol prvostupňový súd i svoje úvahy v súvislosti s náhradou škody a uloženia ochranného liečenia, kde navyš krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd zdôvodnil i oslobodzujúcu časť výroku svojho rozhodnutia.

Odvolačný súd s poukazom na veľmi podrobné zhodnotenie prvostupňového súdu preto v podrobnostiach odkazuje podľa jednotlivých skutkov, na jednotlivé dôkazy, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní a to v prípade skutku č. 1), najmä na výpoveď poškodeného V. G., ako i svedkov I. Y., N. C., N. D., ktorí uviedli i motív konania obžalovaného, ktorým bolo zabezpečenie si finančných prostriedkov na zakúpenie pervitínu, kde tieto výpovede dopĺňa i kamerový záznam z predajne. Rovnako tak skutky pod bodmi 2), 4), 8) až 10) i v tomto prípade obžalovaného usvedčuje z trestnej činnosti kamerový záznam, kde svedok I. D. opoznal osobu obžalovaného ako osobu, ktorá sa dopustila inkriminovaného konania. I v prípade skutku pod bodom 3) v tomto prípade poukazuje prvostupňový súd na výpoveď svedkyne N. G., taktiež na výpovede svedka Y., ktorý priznal, že tento spáchal spoločne s obžalovaným. Vo vzťahu k bodu 5) obžaloby prvostupňový súd akcentuje výpovede I. Q. a C. I. a taktiež i listín, pričom je nesporné, že obžalovaný bol prichytený s odcudzenými náušnicami, ktoré mal vložené do úst. Pri bode 6) rozsudku prvostupňový súd poukazuje na výpoveď svedka Z. Y., ktorý obžalovaného jednoznačne usvedčil a taktiež bol pri tejto krádeži zaistený sám obžalovaný a ďalej v prípade skutku 7) je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkýň N. G., N. N., najmä však daktyloskopickou stopou obžalovaného, ktorá bola riadne zdokumentovaná príslušným pracoviskom KÉU PZ. Rovnako tak záver o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou má v plnom rozsahu oporu v znaleckom posudku znalkyne I. F. Y.. Samotné tvrdenie obžalovaného, že on už liečbu vykonal je v tomto smere právne irelevantné a nie je ani ničím podložené. Nie je zrejmé v akom zariadení sa obžalovaný podrobil liečbe a ani kto vykonával túto liečbu, ani nie je známy výsledok tejto liečby a preto výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní dávajú jednoznačnú oporu, že v danom prípade je namieste uložiť obžalovanému ústavnú protitoxikomanickú liečbu a to navyš za situácie, kedy už tento opakovane sa dopúšťa trestnej činnosti krádeží, kde si zabezpečuje finančné prostriedky na kúpu nedovolených látok.

Vo vzťahu k argumentácii obžalovaného o prísnosti trestu treba uviesť, že obžalovaný napriek pomerne mladému veku sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, kde ani doposiaľ uložené tresty ho neodradili od spáchania trestnej činnosti. Rovnako tak neušlo pozornosti krajského súdu, že v danom konkrétnom prípade bol ukladaný trest súhrnný za súčasného zrušenia trestu odňatia slobody vo výmere 11 mesiacov, kde uložený trest odňatia slobody napriek tomu, že je uložený na samej hornej hranici nepovažuje krajský súd za neprimeraný. Je treba tiež uviesť, že rozpätie zákonom stanovenej trestnej sadzby bolo dodržané a súd túto hranicu neprekročil. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý ako vyplýva zo skutkov, nemá akékoľvek zábrany kradnúť a to za akýchkoľvek okolností, dokonca si v jednom prípade kradnuté veci vkladal i do úst, svedčia o tom, že krádež je životný štýl obžalovaného. Všetko to je potrebné výkonom trestu odňatia slobody zmeniť a obžalovaného i prostredníctvom represie naučiť dodržiavať normy spoločenského správania sa. V danom konkrétnom prípade preto uložený trest na samej hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby za súčasného vykonania ústavného protitoxikomanického liečenia môže viesť k náprave obžalovaného a tým i naplniť účel trestu uvedeného v § 34 Tr. zák. Doteraz uložené výchovné tresty absolútne nespĺnili svoj prevýchovný účel a je zrejmé, že len uloženie prísneho nepodmienečného trestu odňatia slobody môže priviesť obžalovaného k náprave s tým, že povedie riadny život.

Krajský súd v Banskej Bystrici rovnako tak konštatuje, že i oslobodzujúci záver prvostupňového súdu má oporu vo vykonaných dôkazoch, preto s poukazom na horeuvedené dôvody, keďže odvolanie obžalovaného považoval krajský súd za nedôvodné, toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.